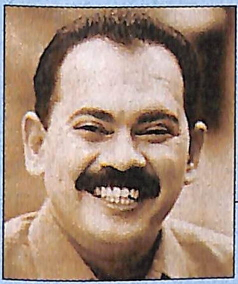

ഡോ. സെബാസ്റ്റ്യൻ പോൾ

മലയാള മാധ്യമ കുടുംബത്തിന്റെ പൂർവപിതാവ്

ചാവറയച്ചൻ സ്ഥാപിച്ച പ്രസ്

'അക്ഷരം വിപ്രഹസ്തേന'യെന്ന ഭോഷത്തത്തെ അഭിമാനപൂർവം കെട്ടിയെഴുന്നള്ളിച്ച ഭാരതസംസ്കാരത്തെ ശക്തമായി വെല്ലുവിളിച്ചുകൊണ്ട്, അറിയാനും പഠിക്കാനുമുള്ള മനുഷ്യന്റെ അവകാശത്തിനു പരിമിതികൾ പാടില്ലെന്ന് ആദ്യംതന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ച ചരിത്രമാണു മലയാളനാടിന്റേത്.

ചാതുർവർണ്യത്തിന്റെ താഴത്തെ തട്ടിലുള്ളവരിലേക്കും ഇവിടെ പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽത്തന്നെ വിദ്യാവെളിച്ചം കടന്നുചെന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു. വിദേശത്തുനിന്നുള്ള ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാർക്കാണ് നാം ഇതിനു നന്ദി പറയേണ്ടതെങ്കിലും ഈ നീക്കത്തിനു പെട്ടെന്നുതന്നെ ഇവിടെ വിപ്ലവഫലങ്ങളുളവാക്കാനായതിനു കാരണം തദ്ദേശീയരായ ഏതാനും ധിഷണാശാലികൾ തന്നെയായിരുന്നു.

കാലത്തിനുമുമ്പേ ചിറകുവിടർത്തിപ്പറന്ന ആ ചരിത്രശിൽപികളുടെ നിരയിൽ ഗണ്യമായ സ്ഥാനമാണ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചനുള്ളത്. 'പള്ളിക്കൂടങ്ങളി'ലൂടെ ആരംഭിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ വിപ്ലവത്തിന് ഊർജം പകരാൻ അച്ചടിമാധ്യമങ്ങൾ അനിവാര്യമാണെന്നു പത്തൊൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽത്തന്നെ ചാവറയച്ചൻ ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. വിപരീതസാഹചര്യങ്ങളെ അതിജീവിച്ചു വിജയം കൈവരിക്കാനുള്ള ആ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തിന്റെയും കഠിനാധ്വാനത്വരയുടെയും ഫലമാണ് 1846-ൽ മാന്നാനത്തു സ്ഥാപിതമായ സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രസ്.

കേരളനാടിന്റെയും മലയാളഭാഷയുടെയും പിൽക്കാല ചരിത്രത്തിൽ മാന്നാനം സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രസ്

ചെലുത്തിയ സ്വാധീനം ഏറെ വലുതാണ്. ഇവിടെ 'നസ്രാണി ദീപിക' അച്ചടിക്കാൻ ആരംഭിച്ചത് ഇന്ത്യയുടെ തന്നെ മാധ്യമചരിത്രത്തിൽ നാഴികക്കല്ലായി. ആദ്യത്തെ മലയാള ദിനപ്പത്രമായ 'ദീപിക' അച്ചടിമഷി പുരണ്ട് വെളിച്ചം കണ്ടത് 1887-ൽ ആയിരുന്നെങ്കിലും സാംസ്കാരികകേരളത്തിന്റെ കണ്ണും കാതും നാവുമായി മാറാൻ ശേഷിയുള്ളൊരു ദിനപ്പത്രത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നം അരനൂറ്റാണ്ടിനുമുൻപുതന്നെ ചാവറയച്ചനു സ്വന്തമായുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ സ്വപ്നത്തിന്റെ ചിറകായാണ് അദ്ദേഹം മാന്നാനത്ത് പ്രസ് ആരംഭിച്ചത്. ആ നിലയ്ക്ക് മലയാളത്തിലെ അച്ചടി മാധ്യമരംഗത്തിന്റെ തലതൊട്ടപ്പനെന്ന് ചാവറയച്ചനെ വിളിക്കുന്നത് അനുചിതമാകില്ല.

പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മിഷനറിമാരും ജെസ്യൂട്ട് മിഷനറിമാരും സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിനായി പ്രസുകൾ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ കേരള സംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ഈ പ്രസുകളിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്നത് അപൂർവമായിരുന്നു. സി.എം.ഐ സന്യാസസമൂഹത്തിന്റെ സ്ഥാപകരിലൊരാളായ ചാവറയച്ചൻ പുതിയൊരു പ്രസിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചത് ഈ സാഹചര്യത്തിലാണ്. അതു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ സഹിച്ച യാതനകളുടെ കഥ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകഥയുടെ തന്നെ മിഴിവാർന്ന ഒരധ്യായമായി.

ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യത്തെ പ്രസ് സ്ഥാപിതമായതു ഗോവയിലാണ്. ഈ പ്രസ് ഗോവയിലെത്തിയതിനു പിന്നിൽ രസകരമായൊരു കഥയുണ്ട്. പോർട്ടുഗൽ രാജാവ് അബിസീനിയയിലെ രാജാവിനു സമ്മാനമായി കപ്പലിൽ അയച്ചുകൊടുത്ത പ്രസ്, കപ്പൽക്കമ്പനിക്കു പറ്റിയ അബദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായി ഗോവയിലെത്തിയതാണ്. 1556 സെപ്റ്റംബർ അഞ്ചിന് ഗോവയിലെത്തിയ പ്രസ് അബിസീനിയയിലേക്കുതന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ, പ്രസിന്റെയൊപ്പം യാത്രചെയ്തിരുന്ന സ്പാനീഷ് മിഷണറി യത്നിച്ചുവെങ്കിലും ഗോവയിലെ പോർട്ടുഗീസ് ഗവർണർ ഇടപെട്ടു.

അതോടെ പ്രസ് ഗോവയിൽത്തന്നെയുറച്ചു. അങ്ങനെ ഗോവയിലെ സെന്റ് പോൾ ജെസ്യൂട്ട് സെമിനാരിയിൽ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിതമായി.

ഈ പ്രസിനുപിന്നിലെ മുഖ്യസാങ്കേതിക വിദഗ്ധരിലൊരാളായിരുന്ന ബ്രദർ ജോൺ ഗൊൺസാൽവസ് 1577-ൽ വൈപ്പിക്കോട്ട സെമിനാരിയിൽ വന്ന് ആദ്യത്തെ 'മലബാർ ടൈപ്പ്'കൾ കൊത്തിയുണ്ടാക്കാൻ നേതൃത്വം നൽകിയതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടുകഴിഞ്ഞ് കൊല്ലത്ത് ഫാ.ഫ്രയർ ഒരു പ്രസ് സ്ഥാപിച്ചു. വിശുദ്ധ ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യർ രൂപപ്പെടുത്തിയ വേദോപദേശസംഗ്രഹം ഇവിടെ അച്ചടിച്ചു.

അച്ചടിവിദ്യ ഇന്ത്യയിൽ പിന്നീടു വളർന്നത് വളരെ മന്ദഗതിയിലായിരുന്നു. 1778-ലാണ് ബംഗാളിൽ ആദ്യത്തെ പ്രസ് സ്ഥാപിതമായത്. മുംബൈയിൽ 1807 ലും. ഇക്കാലത്ത് കോട്ടയത്ത് സി.എം.എസ് പ്രസും തിരുവനന്തപുരത്ത് സർക്കാർ അച്ചുകൂടവും സ്ഥാപിതമായി.

കോട്ടയത്തെ സി.എം.എസ് പ്രസ് തികച്ചും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മതപ്രചാരണത്തിൽമാത്രം ശ്രദ്ധയൂന്നി. ഒരു പുതിയ പ്രസ് സ്ഥാപിക്കാനുള്ള ചാവറയച്ചന്റെ മോഹത്തെക്കുറിച്ചറിഞ്ഞ ഈ പ്രസിന്റെ മേധാവികൾ തികച്ചും വിരുദ്ധനിലപാടാണത്രേ സ്വീകരിച്ചത്. പ്രസ് ഒന്നു കാണാനുള്ള ചാവറയച്ചന്റെ അഭ്യർഥന നിരസിക്കപ്പെട്ടു. സഹപ്രവർത്തകർപോലും അച്ചന്റെ പദ്ധതി അപ്രായോഗികമാകുമെന്നു പറഞ്ഞു നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി.

പ്രസിന്റെ സുവർണജൂബിലി വേളയിലെ (1896 ജനുവരി 10) 'ദീപിക' മുഖപ്രസംഗത്തിൽ നിന്നൊരു ഭാഗം:

''അന്നത്തെ കാലാവസ്ഥയ്ക്ക് കേവലം അപൂർവവും വിസ്മയകരവും ആയിരുന്ന ഈ കാര്യത്തിനായുള്ള പരിശ്രമവും ആലോചനയും അന്ന് ഒരുവിധം ബുദ്ധിമത്തുക്കളായ ജനങ്ങൾപോലും പരിച്ഛേദം ഒരു അസാധ്യമായ പരിശ്രമം ആണെന്നു നിർണയിച്ചു. എന്നാലും, ചാവറയച്ചൻ അവരുടെ നിർണയങ്ങളേയും ആലോചനകളേയും അഗണ്യമാക്കി. അതു നിമിത്തം സാധാരണക്കാരായ മറ്റു ജനങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം ബുദ്ധിഭ്രമത്തിന്റെ ആരംഭമാണെന്നു കൂടെ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. പക്ഷേ, ഇതൊന്നുംകൊണ്ട് സ്ഥിരോത്സാഹിയായ ഈ മനുഷ്യന്റെ അഭിപ്രായത്തിന് യാതൊരു ഭേദഗതിയും ഉണ്ടായില്ല. ഇതു സംബന്ധമായ ഓരോ ജോലികൾ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.''

വിപരീതസാഹചര്യങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങാതെ ചാവറയച്ചൻ തിരുവനന്തപുരത്തുപോയി സർക്കാർ അച്ചുകൂടം വിശദമായി കണ്ടു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന കത്തോലിക്കരായ ചില ജീവനക്കാർ അച്ചനെ സഹായിച്ചു. പ്രസിന്റെ 'ഡയഗ്രം' മനസിൽ കുറിച്ചിട്ടാണ് അച്ചൻ മടങ്ങിപ്പോന്നത്. തിരിച്ചെത്തിയ ഉടനെ വാഴപ്പിണ്ടിയിൽ അദ്ദേഹം പ്രസിന്റെ ഒരു മാതൃകയുണ്ടാക്കി. ഈ മാതൃകയിൽനിന്നു മരത്തിൽ അച്ചുകൂടം നിർമ്മിച്ചു.

അക്ഷരനിർമിതിയായിരുന്നു അടുത്ത വെല്ലുവിളി. ടൈപ്പ് കൊത്തുന്നവരാരും ചാവറയച്ചനെ സഹായിക്കാതിരിക്കാൻ സി.എം.എസ് പ്രസുകാർ ഉപരോധം തന്നെ ഒരുക്കി. ഒടുവിൽ ശിവരാമൻ എന്ന തമിഴ്നാട്ടുകാരനായ തട്ടാനെ തിരുവല്ലയിൽനിന്നു സംഘടിപ്പിച്ചു. ശിവരാമൻ ജോലി തുടങ്ങിയതറിഞ്ഞ് അയാളുടെ മുൻ അധികാരി ആരുടെയോ പ്രേരണയാലെത്തി ശിവരാമനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാനൊരുങ്ങി. ഇതിനെയെല്ലാം ചെറുത്ത് പുളിങ്കുന്നിൽ ചാവറയച്ചന്റെ സുഹൃത്തായ തോപ്പിൽ കുര്യൻ കുരുവിളയുടെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു ശിവരാമൻ തന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കി.

ഒടുവിൽ പ്രസിന് ലൈസൻസ് കിട്ടേണ്ട സമയമായപ്പോൾ സർക്കാരിൽനിന്ന് എതിർപ്പുയർന്നു. വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്താ ലുദ്‌വിക്കോസിനോട് ചാവറയച്ചൻ പരാതി പറഞ്ഞു. മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ സുഹൃത്തായിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡന്റ് കല്ലൻ സായ്പിനെക്കൊണ്ട് നടത്തിയ ശിപാർശ അനുകൂലഫലമുണ്ടാക്കി.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് പ്രസ് ഓടിക്കാൻ ഒരു പ്രിന്ററുടെ അഭാവം അച്ചനു ബോധ്യമായത്. തിരുവനന്തപുരം അച്ചുകൂടത്തിൽനിന്ന് കുര്യൻ എന്ന പ്രിന്റർ ദൗത്യമേറ്റെടുത്തു. മാന്നാനത്തു താമസിച്ചുകൊണ്ട് കുര്യൻ പ്രിന്റർ ഒട്ടേറെപ്പേർക്ക് പരിശീലനം നൽകി. ചാവറയച്ചന്റെ പ്രസ് അങ്ങനെ ഓട്ടംതുടങ്ങാമെന്ന നിലയിലായി. ബോംബെയിൽപോയി 'ബൈൻഡിംഗ്' പഠിച്ചുവന്ന കൊച്ചിക്കാരനായ ഒരു യഹൂദനെ വരുത്തി പ്രസിലെ ബൈൻഡറാക്കി. ഇയാളുടെ കീഴിൽ പലരും

ഈ തൊഴിൽ പഠിച്ചു. മാന്നാനവും തുടർന്ന് കോട്ടയവും അച്ചടികേന്ദ്രമായി ഉയർന്നത് പിൽക്കാലചരിത്രം.

പ്രസ് പ്രവർത്തനക്ഷമമായി ജോലിക്കാരും റെഡിയായപ്പോഴാണ് കടലാസിനും മഷിക്കും സഹിക്കേണ്ടിവരുന്ന ക്ലേശം ചില്ലറയല്ലെന്ന് അച്ചനു ബോധ്യമായത്. വിദേശത്തുനിന്നു വരുത്തേണ്ടിയിരുന്ന കടലാസിനും മഷിക്കും സാമ്പത്തികം തന്നെയായിരുന്നു മുഖ്യപ്രശ്നം. എന്തായാലും കൊച്ചിക്കാരനായ കമീശയെ ചട്ടംകെട്ടി. ആലപ്പുഴ ഇലഞ്ഞിക്കൽ ചെറിയാൻ കുഞ്ഞും വൈക്കത്തുകാരൻ കൊച്ചു പൗലോസുമാണ് ഇതിനു സഹായിച്ചതെന്ന് നാളാഗമത്തിൽ പറയുന്നു. നൂറു രൂപയുടെ കടലാസ്, മഷി, ഈയം എന്നിവയാണ് ബുക്ക് ചെയ്തത്. പത്തു രൂപ അഡ്വാൻസ് നൽകി.

പക്ഷേ അച്ചൻ പ്രതീക്ഷിച്ചതിലുമേറെ ചരക്ക് ഒരുമിച്ചുവന്നു. തുകയും ഏറി. മൊത്തമായല്ലാതെ സാധനങ്ങൾ എടുക്കാൻ സമ്മതിക്കില്ലെന്നായി ഏജന്റ്. ഒടുവിൽ ചേന്നക്കാട്ട് തോമ്മാച്ചനെന്നയാൾ ഇടപെട്ട് ഏജന്റിന്റെ നിബന്ധനകളിൽ അയവുവരുത്തി. തോമാച്ചൻ തന്നെ മുൻകയ്യെടുത്ത് ഒരു ചിട്ടി തുടങ്ങി, മൂവായിരം ചക്രം സമാഹരിച്ചു. ഈ തുകയും ഇതേ തുകയ്ക്കുള്ള 'കച്ചീട്ടും' നൽകി. ആറായിരം ചക്രത്തിന്റെ കടലാസും, മഷിയും, ഈയവും തോമാച്ചൻ കരയ്ക്കിറക്കി. മറ്റൊരു സന്യാസവൈദികന്റെ സഹായത്തോടെ ചാവറയച്ചൻ ചരക്ക് കൊച്ചിയിൽനിന്ന് മാന്നാനത്തെത്തിച്ചു.

തന്റെ സഹപ്രവർത്തകർക്കും സ്നേഹിതർക്കുമായി ചാവറയച്ചൻ എഴുതിയ ഒരു ഉപദേശപത്രമാണ് മാന്നാനം പ്രസിൽ നിന്ന് ആദ്യമായി അച്ചടിച്ചത്. ക്രാന്തദർശിയായ ആ കഠിനാധ്വാനിയുടെ നിസ്തന്ദ്ര ശ്രമം ഒടുവിൽ അച്ചടിത്താളുകളായി വിജയപരിണാമത്തിലെത്തി.

'ജ്ഞാനപീയൂഷം' എന്ന പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകമാണു പുസ്തകരൂപത്തിൽ ഇവിടെ ആദ്യം അച്ചടിച്ചത്. കേരളസഭയെ വിപത്സന്ധിയിലെത്തിക്കുമെന്ന് അക്കാലത്തു ധാരണ പരത്തിയ 'റോക്കോസ്' ശീഷ്മക്കെതിരെ ചാവറയച്ചന്റെ തൂലിക ഉതിർത്ത ലേഖനങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളുമെല്ലാം മാന്നാനം പ്രസിലാണ് അച്ചടിച്ചത്.

പുളിങ്കുന്ന് തോപ്പിൽ കുര്യൻ തമിഴിൽനിന്നു വിവർത്തനം ചെയ്ത പല കൃതികളും ഇവിടെ നിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

അച്ചടിക്കടലാസിന്റെ ദൗർലഭ്യം ചാവറയച്ചനെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിച്ചിരുന്നു. രണ്ട് എഴുത്തുകടലാസ് കൂട്ടിയൊട്ടിച്ചാണ് ഒറ്റക്കടലാസാക്കി അച്ചടിക്കുപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ഒടുവിൽ ഫ്രാൻസിൽനിന്നും സ്പെയിനിൽനിന്നും നല്ല കടലാസ് എത്തിക്കാൻ വരാപ്പുഴ മെത്രാപ്പോലീത്ത സഹായിച്ചു.

മാന്നാനം അച്ചുകൂടത്തിന്റെ ശാഖയായി കൂനമ്മാവിൽ ചാവറയച്ചൻ മറ്റൊരു അച്ചുകൂടവും സ്ഥാപിച്ചു. ധാരാളം പ്രാർത്ഥനാപുസ്തകങ്ങളും ലഘുഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇവിടെനിന്നു വെളിച്ചംകണ്ടു.

മലയാളത്തിലെ ആദ്യ ദിനപ്പത്രത്തിന്റെ ഗർഭഗൃഹമാകാൻ കഴിഞ്ഞതാണ് മാന്നാനം സെന്റ് ജോസഫ്സ് പ്രസിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യമായി കാണാവുന്നത്. ചാവറയച്ചൻ കാലയവനികയ്ക്കു പിന്നിൽ മറഞ്ഞ് വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ് 'നസ്രാണി ദീപിക' വെളിച്ചംകണ്ടതെങ്കിലും പ്രസിന്റെ സ്ഥാപനവേളയിൽ ചാവറയച്ചൻ കണ്ട സ്വപ്നം നിധീരിക്കൽ മാണിക്കത്തനാരും മറ്റും ചേർന്നു പൂർത്തിയാക്കുകയായിരുന്നു.

മതപ്രചരണത്തിനു മാത്രമായി പ്രസ് നടത്തുന്നതായിരുന്നു വിദേശമിഷണറിമാരുടെ രീതിയെങ്കിൽ, നാടിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെയും വിശാലതാൽപര്യങ്ങൾക്കാണു ചാവറയച്ചൻ മുൻതൂക്കം നൽകിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളായി 'ദീപിക'യെ നയിച്ചവരും ഇക്കാര്യത്തിൽ തികഞ്ഞ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തി.

മഹാകവി ഉള്ളൂർ 'ദീപിക'യിലെ സ്ഥിരം എഴുത്തുകാരിലൊരാളായിരുന്നു. സ്വദേശാഭിമാനി രാമകൃഷ്ണപിള്ള കുറേക്കാലം ദീപികയുടെ മുഖപ്രസംഗ രചന നിർവഹിച്ചിരുന്നകാര്യം അധികം പേർക്ക് അറിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കുമ്മനം ഗോവിന്ദപിള്ള, ചക്കനാട്ട് ശങ്കരപിള്ള, പി.ആർ. നാണു തുടങ്ങിയവർ ദീപികയുടെ എഡിറ്റർമാരായിരുന്നതും അങ്ങനെ തന്നെ.

സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസിന്റെ വളർച്ചയിൽ ഊറ്റമായ പിന്തുണ നൽകിക്കൊണ്ടു സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനു പിന്നിൽ ദീപിക അടിയുറച്ചുനിന്നു. ജാതി വ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിരേ ആഞ്ഞടിച്ചു. 'മലയാളി മെമ്മോറിയൽ' പ്രസ്ഥാനത്തിനു ശക്തിപകർന്നു. ചെറുകിട കർഷകർക്കും മലയോര കുടിയേറ്റക്കാർക്കും വേണ്ടി തൂലിക പടവാളാക്കി.

തിരുവിതാംകൂറിൽ സാധാരണപൗരനു വോട്ടവകാശം ലഭ്യമാക്കാൻ ദീപിക വീറോടെ പൊരുതി. സ്റ്റേറ്റ് കോൺഗ്രസിന് ദീപിക ഊർജം പകർന്നപ്പോൾ കുപിതനായ ദിവാൻ സർ സി.പി.രാമസ്വാമി അയ്യർ, ദീപികയുടെ എഡിറ്ററായിരുന്ന ഫാ.ഷാബോറിനെ നിരന്തരം ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയതും ഒടുവിൽ അറസ്റ്റു ചെയ്തതും ചരിത്രത്തിൽ വേണ്ടത്ര സ്ഥാനം നേടിയ സംഭവങ്ങളാകാതെ പോയതു വിസ്മയമുണർത്തുന്നു. പിൽക്കാലത്തും അധഃസ്ഥിതർക്കുവേണ്ടി വീറോടെ ശബ്ദിച്ചു ദീപിക.

ജീവാത്മാവിന്റെ ആശയങ്ങളുമായി ദീപിക മുന്നേറിയെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാണ് ഈ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ അയവിറക്കിയത്. മലയാളമാധ്യമ കുടുംബത്തിന്റെ പൂർവ പിതാവുതന്നെയാണു വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ.

ഹൃദയത്തിലെ സത്യത്തെ നാവിനാൽ വഞ്ചിക്കരുത്.

സർവേശ്വരൻ സൂക്ഷത്തിനായി നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ ഏൽപിച്ചിട്ടുള്ള നിക്ഷേപമാകുന്നു നിങ്ങളുടെ മക്കൾ.